

громадян держави, незалежно від походження, соціального та майнового стану, раси, національності та інших соціальних ознак.

Символи держави передбачають повагу до них громадян та офіційних осіб, а також іноземних громадян, офіційних осіб інших держав. Як виразники суверенності держави вони уособлюють повагу народу до своєї держави, сприяють його патріотичному вихованню.

Отже, на нашу думку, виходячи із вищевикладеного, слід зробити висновки про те, що державні символи, встановлені Конституцією або спеціальними законами, являють собою особливі розпізнавальні знаки певної держави, в яких уособлюється її суверенітет, а в деяких випадках, певний історичний або ідеологічний зміст. Державна символіка має важливе юридичне та соціально-психологічне значення, виконуючи такі функції, як: політичні, дипломатичні, соціальні. Державні символи являють собою важливі атрибути державності, здатні сприяти патріотичному вихованню громадян.

Одержано 07.04.2019

УДК 342.56

Валерія Іллівна ВАСИЛЬЄВА,

курсант групи Ф1-101 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Гудзь Т. І.

ВПЛИВ КОНСТИТУЦІЙНОЇ РЕФОРМИ НА СТАТУС СУДДІВ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Наразі в Україні триває конституційна реформа, однією зі складових якої є реформування судової влади. Поряд із системою судів загальної юрисдикції, зміни торкнулися і органу конституційної юрисдикції – Конституційного Суду України (далі – КСУ). При цьому, такі зміни пов'язані як із функціонуванням КСУ в цілому, так і з правовим статусом суддів КСУ, що підтверджується положеннями Конституції України та Закону України «Про Конституційний Суд України» від 13 липня 2017 р. № 2136-VIII (далі – Закон).

Аналіз чинного Закону дозволяє стверджувати, що його прийняття принесло певні зміни у статус суддів КСУ. Однією з таких новел є оновлення підстав та процедури звільнення суддів КСУ, адже у минулому на цей процес мали вплив суб'єкти, які призначали суддів на посаду – Верховна Рада України, Президент України, З'їзд суддів. Водночас, з набуттям чинності нового Закону вирішення цього питання безпосередньо віднесено до компетенції КСУ, що, на думку фахівців, дає змогу об'єктивного розгляду питань щодо звільнення суддів з посади та дозволяє істотно знизити вплив на остаточне рішення з приводу цього питання з боку раніше уповноважених на це суб'єктів. Так, відповідно до ст. 21 Закону, рішення про звільнення з посади судді КСУ Суд ухвалює щонайменше двома третинами від його конституційного складу. Однак деякі науковці та політики зауважують на тому, що чинний Закон не містить роз'яснення такої нової підстави для звільнення суддів

КСУ, як вчинення ними істотного дисциплінарного проступку, грубого або систематичного нехтування своїми обов'язками, несумісного зі статусом судді КСУ, або виявлення його невідповідності займаній посаді. А відтак важіль впливу на неугодних конституційних суддів залишається.

Ще одним важливим нововведенням стало те, що з моменту набуття чинності нового Закону відбір на посаду судді КСУ здійснюється на конкурсних засадах. На нашу думку, це дає відчутну незалежність як процедурі призначення суддів, так і функціонуванню КСУ в цілому, адже мінімізується можливість потрапляння на посаду некомпетентних осіб, а також впливу на обрання «певних» кандидатур, які взагалі не відповідатимуть встановленим вимогам. Разом із тим, вважати діяльність конкурсної комісії з відбору на посаду суддів КСУ досконалою вряд чи можливо. Адже відповідно до ст. 12 Закону, відбір кандидатур на посаду судді КСУ на конкурсних засадах щодо осіб, яких призначає Президент України, здійснює конкурсна комісія, яку створює Президент України; щодо осіб, яких призначає Верховна Рада України, підготовку відбору кандидатур на посаду судді КСУ здійснює профільний комітет – комітет з питань правової політики та правосуддя; щодо осіб, яких призначає З'їзд суддів України таку підготовку проводить Рада суддів України (як і З'їзд суддів – один із органів суддівського самоврядування). Отже, всі органи, які мають здійснювати відбір на посаду судді КСУ, є на пряму залежними від суб'єкта свого призначення, що ставить під сумнів можливість проведення об'єктивного конкурсного відбору.

Підсумовуючи необхідно зазначити, що вплив конституційної реформи на статус суддів Конституційного Суду може мати як позитивний, і так і негативний характер. Позитивні результати будуть мати місце за умови, що всі процедури – від обрання до звільнення суддів КСУ – стануть цілком прозорими; ті суб'єкти влади, які мають хоча б мінімальний вплив на здійснення цих процедур, будуть використовувати свої можливості не для задоволення власних потреб, а для удосконалення конституційного судочинства в нашій державі.

Одержано 18.04.2019

УДК 341.645

Сергій Ігорович ГЛУЩЕНКО,

курсант групи Ф2-205 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Логвиненко Є. С.

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СУД З ПРАВ ЛЮДИНИ ЯК КЛЮЧОВИЙ ЕЛЕМЕНТ ЄВРОПЕЙСЬКОГО МЕХАНІЗМУ ЗАХИСТУ ПРАВ ЛЮДИНИ

Міжнародно-правові гарантії прав і свобод людини – є важливим засобом забезпечення їх реалізації, охорони і захисту на міжнародному, наддержавному рівні. Їхня особливість полягає в тому, що на відміну від внутрішньодержавних